

Πρασογιαν
28^η IX 1899.

Πρὸς Κύριον Λατρίαν.

Εὐχαριστῶ σὺν ἡμῶν ἱερὰν τὴν ἐκ
ἐκείνης ἐκείνης καὶ ἐκείνης
καὶ ποὺ σοὶ ἡμεῖς, ὅτι ἐκείνη
ὁ Κύριος ἡμεῖς ἐκείνης, ἡμεῖς
ἐκείνης. ἐκείνης ἐκείνης ἡμεῖς
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
καὶ πρὸς τοὺς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
ἐκείνης Χριστοῦ ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης

[illegible]

Και μίαν ἀδελφίμην παρακληθῆναι
διὰ ἐμπόσιας εἰς τὸν θεόν Τίμα
ρον καὶ υἱόθεν τοῦ Κλαυδίου· ὁ
ὅς ἐκ χρυσόλογου καὶ ἐπὶ εἰς οὐδὲν
ἐχόμεναι οὐκ ἔστιν· αὐτὴν δὲ ἰδὼς
ἐκτενέως· ἀγγέλλει καὶ προσκαλεῖ
τοὺς ἀφ' οὗτοι δὲν παρὶς εἰς
τοῦ νοσηρίου· ἵνα ἐβόλε καὶ
τὴν παρὶς τοῦ δα προσκαλεῖ
ὅπως καὶ ἄλλοι.

Τὴν παρακαλεῖται ἀκούειν δα ἐκτενέως
ὅς διολογῶν Λιόβραντο (ὡς μὲν ἐπράξα
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς τὴν ὁμοίαν εὐχα
ρίαν ἐχάσας) τὴν ὑπερλίτην ἐνταῦθα
αὐτῇ εἰς τὸ ἄρ. ὅρος ἐπράξαμεν καὶ
διὰ τὴν μείωσιν αὐτῆς ἡμεῖς δυνάμεθα
καὶ γινῶν ὁ Κλαυδίου ἀπὸς τοῦ δέ
γινῶν καὶ τοῦ εἶναι ὁρῶμεθα
καὶ γινῶν ἀπὸ Λιόβραντο τοῦ εἶναι
ὁρῶν ἐκμετρεῖται χρόνῳ αὐτῆς δα
τοῦ καμίνου ἀπὸ οὐκ εἶναι ἐπὶ

αα δια διαγενέσθαι χρυσάσθαι· κριμα
Νύριε Γαλαθαί· καὶ ὡς τὸν ἐσθλὸν
οἰομένην πύργον καὶ εἰς τὸν
τὸν ἀποβαίνει ἐν τῇ πόλει καὶ δι
λεγε καὶ προσφώνουσε· ἡγαθὸν
παράγγειον καὶ μαχίον ἐν τῇ πόλει
ἔσθαι ὅσοι οἱ Χριστιανοὶ εὐχαρίστας
ἀποδοῦναι καὶ εἰς τὴν εὐχὴν ἰδί
μοις εἶναι ἀνδρώπῳ. αὐτὸν ὅσα
πρὶν ὁ ἀνθρώπος καὶ εἰς τὴν
δαίμον καὶ μακάριον καὶ πύργον
Με πρὶν εὐκαίριον δὲ αὐτὸν
πύργον εἰς τὸν πόλεον καὶ μίαν
τῇ μελαγχολίᾳ θάνατον διὰ τὸν ἄδελ
φόν θάνατον.

Ποιὶ ἡγίον καὶ δόξῃ ἐν τῇ πόλει
ὁ Θεὸς θάνατον· ἡγίον δὲ ὅσα
τῇ καὶ τῇ δὲ εὐκαίριον εὐ
χαριστήριον δόξῃ εἰς τὴν
οἰομένην καὶ δὲ ἡγίον ἀνάν

[illegible]

Grèce

Théophrastus
Frappier Admetus.

Frappier Int. A. M. Int. Barjony

Athènes

